

Het Kattentje

Een zwaar jaar

Op nieuwjaarsdag 2009 hadden mijn vrouw Annemieke en ik niet gedacht dat het wel eens een ontzettend zwaar jaar voor ons zou kunnen worden.

Het nieuwe jaar is nauwelijks begonnen, als Annemieke tijdens het schaatsen haar elleboog breekt.

Met haar arm nog in het gips, ontdekt zij in februari ineens een flinke bult in haar hals. Na enkele weken van allerlei onderzoeken wordt er non-Hodgkin (lymfklierkanker) in een vergevorderd stadium geconstateerd.

Omdat zij ook de aangeboren ziekte Cystic Fibrosis en suikerziekte heeft en er volgens de dokters geen tweede patiënt is die aan deze combinatie van ziektes lijdt, is het niet bekend of zij de zware chemotherapie zal verdragen en of de kuur zal aanslaan.



In de maanden april, mei, juni en juli ondergaat zij acht chemobehandelingen en hoewel zij er niet vreselijk ziek van wordt, is zij wel voortdurend helemaal versleten en komt er niets meer uit haar handen.

Gelukkig worden we ontzettend goed geholpen door de vrijwilligers, die niet alleen uitstekend voor de katten zorgen, maar ons ook op privé-gebied op allerlei manieren helpen. Hierdoor ben ik in staat om Annemieke zoveel als mogelijk is bij te staan, zonder me zorgen te hoeven maken om onze dieren. Ook zorgen zij ervoor dat onze boxer Beppie niets tekort komt. Tijdens de chemodagen wordt zij opgehaald en 's avonds, goed uitgelaten en al, netjes weer thuisgebracht.

Na de achtste kuur en de twee scans erna, hoorden we tot onze grote opluchting, op 9 september, dat er geen actieve kankercellen meer aanwezig waren.

Langzaam begint Annemieke weer wat te herstellen van al die afmattende chemobehandelingen en proberen we ons leven weer op te pakken, zonder ons al te veel zorgen te maken over de toekomst. We gaan ervan uit dat we nog lang en gelukkig samen mogen zijn en nog vele jaren samen voor al onze lieve snorrebaarden mogen zorgen.

Een lieve groet van Annemieke en Els





Eindelijk een thuis



Na een autorit van anderhalf uur kwamen zaterdag 14 november de Hyves-vriendinnen Mirjam en Anita de circa dertien jaar oude Jerry bij ons brengen. Jerry heeft waarschijnlijk het grootste gedeelte van zijn leven als zwerfkat doorgebracht. Jarenlang was het mannetje zo slim geweest om regelmatig bij Mirjam in de voortuin een vorkje mee te komen prikken, samen met een aantal andere poezen.

Helaas was hij al die jaren erg schuw en liet zich daarom niet aan het lijf komen. Totdat hij zich in oktober ineens door Mirjam liet aaien en al snel kon zij hem zelfs optillen.

En zo kreeg Mirjam de gelegenheid om Jerry eens goed door haar dierenarts te laten controleren. Eenmaal op de behandeltafel, bleek dat het nog een echte kater was en ook dat er hoognodig iets aan zijn gebit gedaan moest worden. Omdat Mirjam Jerry onmogelijk zelf in huis kon nemen, heb ik haar aangeboden het mannetje bij ons op te nemen. Heel blij met dit voorstel bood zij meteen spontaan aan hem eerst nog te laten castreren en zijn gebit te laten behandelen. Tevens liet zij hem een wormkuur, een vlooiënbehandeling en omdat hij een ernstige darmontsteking had een langdurig werkende antibiotica-injectie geven. Ontzettend lief dat zij dit allemaal voor Jerry heeft gedaan.



Nadat we Jerry in de quarantaine hadden losgelaten, zagen we dat hij bij elke stap ontlasting verloor en daarom hebben we hem ter observatie in een kennel gezet. Enkele uren later bleek dat er bloed in Jerry's ontlasting zat en hier werden we natuurlijk niet blij van. Wat moet het mannetje een pijn in zijn buikje hebben. Omdat we een goed gevulde medicijnenkast en allerlei soorten dieetvoer in huis hebben, konden we meteen iets doen. Wat een uitdaging is dit weer!

Als we vier dagen verder zijn en er nauwelijks verbetering in zijn toestand is, besluit ik over te gaan op andere diarreeeremmende tabletten. Het zou toch wel eens een langdurige kwestie kunnen worden. Na een week is Jerry inmiddels zover opgeknapt dat hij de vele zeer kleine porties dieetvoeding die hij eerst over de hele dag kreeg, nu in drie grotere porties kan eten, zonder dat hij meteen weer leegloopt. Inmiddels is hij van achteren helemaal schoon en dit is het moment dat hij kan verhuizen naar de quarantaine. Omdat hij voorlopig nog medicijnen en dieetvoeding nodig heeft en pas ingeënt kan worden als hij helemaal beter is, moet hij daar nog wel een tijdlang blijven. Op zich helemaal niet erg, want het is een mooie, ruime kamer, met allemaal gezellige plekjes om te pitten.

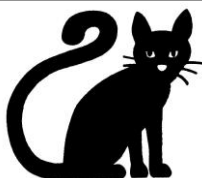
Begin december besluit ik dan ook om Jerry te laten overwinteren in de quarantaine, iets wat we wel vaker doen met katten die kort voor de winter bij ons komen. Het is beter voor hem, want als we hem eerder tussen de andere snorrebaarden zouden plaatsen, is de kans groot dat hij de hele winter buiten in de tuin zal blijven en zich de komende maanden niet zal laten behandelen. Eenzaam zal hij in de quarantaine niet zijn, want ik ben daar zelf veel op de computer aan het werk en bovendien komen er regelmatig katten vanuit de groep even bij hem op visite.



Inmiddels heeft Jerry een speciaal plekje in mijn hart ingenomen. Ik hou van alle katten en houd er zeker geen lievelingetjes op na, maar toch heeft dit zorgkind al vanaf de eerste dag mijn hart gestolen.

Els





Vrijwilligers vertellen

Sinds een aantal weken zijn we vrijwilliger bij de zwerfkattenopvang van Els en Annemieke.

Wij zagen op hun website dat er vrijwilligers nodig waren en hebben ons toen aangemeld. We zijn met veel enthousiasme ontvangen en werken nu elke zaterdagochtend bij de katten. Het is een erg gezellig team en we hebben erg veel lol samen. Iedereen heeft zo'n beetje zijn of haar eigen taak, maar waar nodig helpen we elkaar. Wij werken meestal in "De Spinnerij", dit is het binnenvverblijf van de katten. De schoonmaak is altijd erg uitgebreid omdat hygiëne hoog in het vaandel staat.

Om elf uur is er altijd koffie en thee met wat lekkers en dan praten we gezellig bij. Het is erg gezellig om bij de katten te werken, ook al maken ze het je wel eens moeilijk. Zo gaan ze wel eens op je hoofd, schouders of rug zitten tijdens het schoonmaken of blijven ze op datgene zitten wat je schoon wilt maken, net zolang totdat je ze hebt geknuffeld of geaaid..soms moet je iets afdwingen natuurlijk!

De meeste katten zijn erg lief en worden graag geknuffeld, andere hebben liever dat je ze met rust laat. Ze hebben daarom allemaal de mogelijkheid om zich terug te trekken als ze dat willen. Er zijn genoeg hokken of plekken waar ze zich kunnen verstoppen. Aan de andere kant kunnen ze ook lekker bij elkaar gaan liggen en er passen best twee katten in één mandje, als je maar wilt. We hebben het erg naar ons zin en vinden het erg gezellig met alle andere vrijwilligers!



Groetjes Sandra & Karen



Jasmijn de adoptiepoes



Kijk eens wat een prachtige meid ik ben. In oktober ben ik gevangen op een onbewoond eiland. Het was daar koud en nat, en ik moest mijn eigen kostje bij elkaar scharrelen. Geen eten, veel vlooien en gedoemd tot een kort bestaan. Dat is nu wel anders, sinds ik hier woon krijg ik heerlijk eten en er zijn overal toffe plekje om te slapen of gewoon wat uit te rusten. Van mensen moet ik niets hebben, zelfs mijn verzorgers mogen mij niet aanraken! Maar met soortgenoten kan ik prima opschieten. Ik heb hier veel lieve vriendjes om mee te knuffelen en te spelen en

dat maakt dat ik nu toch een heel gelukkig poesje ben. Het gaat nu zo goed met mij, dat ik mijn hele poezenleven lang hier wil blijven! Helpt u de stichting door mij financieel te adopteren?

Groeten van Jasmijn

**Voor 15,00 euro per maand kunnen wij Jasmijn dagelijks voorzien van eten en een schone kattenbak. Wie wordt de adoptieouder van Jasmijn? Weet u niet precies hoe het financieel adopteren in zijn werk gaat, bel gerust Els. Zij vertelt het u graag.
Telefoonnummer: 0297-566285 of 06-12725071**





Aandachtspunten

Suske



Bezoekmiddagen voor adoptieouders

Deze worden in 2010
gehouden op:

Fransje



Zaterdag 6 februari: van 14.00 uur tot 16.00 uur.
Zaterdag 7 augustus: van 14.00 uur tot 16.00 uur.
Zaterdag 6 november: van 14.00 uur tot 16.00 uur.



De grote open dag is op 8 mei van 12.00 uur tot 17.00 uur.
Alle donateurs en adoptieouders worden in april nog geïnformeerd.

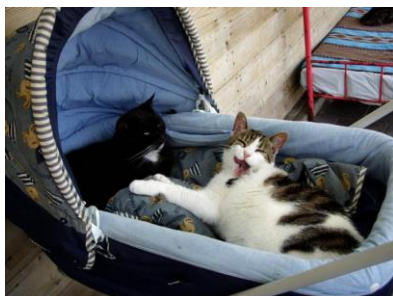
Kloppen uw gegevens nog? Indien dit niet het geval is, wilt u ons dan uw nieuwe gegevens doorgeven? Dat kan per post, telefonisch of via e-mail.
De gegevens vindt u bovenaan in deze Kattebel.

De Kattebel is zeker interessant voor kennissen, vrienden, burens of collega's.
Geef 'm eens door.

Kijk ook eens bij Help de Zwerfkat op www.hyves.nl

Wij danken alle donateurs, adoptieouders, dierenartsen, vrijwilligers, kortom iedereen die het ons mogelijk maakt dit prachtige werk te kunnen blijven doen.

Wij blijven enorm begaan met het welzijn van onze harige vriendjes. Zij rekenen op ons en wij rekenen op u en hopen dat u ons ook in het nieuwe jaar zult blijven steunen.



Mara en Pieter



Marietje



Bertje en Papalou

Ook bij deze Kattebel hebben wij weer een acceptgiro ingesloten. Mocht u ons al gesteund hebben, dan kunt u deze uiteraard als niet ontvangen beschouwen.



Stichting Help de Zwerfkat



www.helpdezwerfkat.nl

Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
0297-566285
06-12725071
mail@helpdezwerfkat.nl

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327



Stichting Help de Zwerfkat



www.helpdezwerfkat.nl

Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
0297-566285
06-12725071
mail@helpdezwerfkat.nl

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

